

Toni Cabero. Empresari d'espectacles

Toni Cabero s'ha encarregat de concerts de grans artistes com ara Joe Cocker, Serrat i Sabina, però també de les festes majors dels pobles i de celebracions familiars

Fidel. Toni Cabero cada dia demostra ser fidel a la seva feina. Són ja més de 36 anys que des de Lleida està fent feliç a la gent organitzant tota mena d'actes, festes i espectacles. Té molt clar que per treballar no li cal empadronar-se en cap altra ciutat, ja que des de Lleida amb l'AVE o internet arriba a tot arreu. ■
RAMON GABRIEL

“A l'hora de treballar no hi ha clients petits ni grans”

INICIS • “Amb l'arribada dels ajuntaments democràtics hi havia un desig de fer canvis en la forma de presentar les coses, i es va obrir una esclatxa professional per la qual vam entrar” **DIFERÈNCIES** • “La realitat és que si et presentes a un lloc i la teva adreça és Via Augusta de Barcelona no és el mateix que si és el carrer Paer Casanovas de Lleida, no és el mateix”

Teresa Berengueras
LLEIDA

Toni Cabero té una llarga trajectòria en el món de l'espectacle, fa 36 anys que organitza grans concerts, amb gent tan coneguda com Serrat, Sabina, Malú i molts més, i prepara festes majors, comunions i celebracions privades familiars. Ha vist des d'aquell artista que vol una pluja d'estels fins a la millor orquestra de ball, que ha dut a una festa major. El seu diàleg és positiu, i no ho fa des d'una illa del Carib, ho fa des de la capital de les Terres de Ponent.

Quan i per què creen La Traca?
El 14 d'abril va fer trenta-sis anys de la creació d'aquesta empresa que vam formar a Lleida amb Joan Arnedo. Tots dos socis ja teníem una certa predisposició a organitzar petites festes, ho havíem fet abans de l'arribada de la democràcia, i amb l'inici del període democràtic vam començar a fer aquest treball d'una manera professional,

una mica sense adonar-nos-en. En aquell moment ja hi havia empreses que es dedicaven a això, però amb l'arribada dels ajuntaments democràtics hi havia un desig de fer canvis en la forma de presentar les coses. Es va obrir una esclatxa professional per la qual vam entrar.

Per què van posar La Traca com a nom a la seva empresa?

Nosaltres avui encara ens ho preguntem. Aleshores les empreses del sector tenien noms potents, havíem de sonar fort, i ens vam dir: “Si hi ha una empresa que es diu Cabra, per què nosaltres no ens podem dir La Traca?” Va anar així, senzillament, perquè és un nom fort.

Com van ser els primers passos de l'empresa dins del món de l'espectacle?

Quan vam començar, el que vam fer va ser posar-nos en contacte amb les institucions. Tot just s'iniciaven els primers ajuntaments democràtics, investigàvem les seves necessitats i els oferíem uns artistes

d'una manera de fer diferent. Els ajuntaments ens contractaven i nosaltres els d'íem els artistes que demanaven.

Quin va ser el primer contracte professional de La Traca?

Fou amb l'Ajuntament de Lleida, on per la festa major vam dur l'orquestra Canyeret, d'un barri de Lleida. Després vam ampliar el nostre radi d'acció al voltant dels 200 quilòmetres de Lleida. Ens movíem molt fent trucades telefòniques als pobles i també amb la presència física. Aleshores no era com ara, que amb un correu electrònic pots fer els contactes.

Vostès no sols organitzen concerts, també fan diversos actes, i fins i tot festes de comunitat. Cada festa té la seva idiosincrasia?

Tot és diferent, perquè tothom necessita un tracte diferent, i tothom espera que la seva festa sigui la millor. Nosaltres no podem fer distincions, la persona per a qui treballem sempre és la més important, perquè per a

ella aquell acte és el més important en aquell moment. Per nosaltres, a l'hora de treballar, no hi ha clients petits ni grans.

Amb la crisi els ajuntaments tenen menys pressupost per les festes majors. Com ha viscut les possibles retallades?

A partir del 1979 la immensa majoria d'actes festius eren al carrer, i hi havia una inversió dels ajuntaments. Quan entrem en crisi i quan els artistes, els més importants, ja han començat a dir que les actuacions no

poden ser gratuïtes i que el seu treball val uns diners, i, per tant, l'espectador ha de pagar una entrada, les actuacions passen a ser gestionades pel sector privat, i amb això s'ha acabat allò de dur a la festa major l'artista de moda.

Diuen que, de les terres catalanes, Lleida és la més oblidada.

No és que sigui la gran oblidada, però donat el centralisme que significa Barcelona, estem massa lluny i a la gent li fa mandra pensar en nosaltres. Lleida té una potència enorme i, a poc a poc, amb els caragols i altres coses més, ens anem guanyant la gent de Barcelona.

És fàcil per a vostè fer la feina des de Lleida?

No em fa falta empadronar-me a Barcelona per fer-la, amb l'AVE vaig i vinc. Però la realitat encara és que si et presentes a un lloc i la teva adreça és la Via Augusta de Barcelona no és el mateix que si és el carrer Paer Casanovas de Lleida, no és el mateix. ■

Lleida no és la gran oblidada, però a la gent li fa mandra pensar en nosaltres